

A בס"ד
Intro

Today we will Be"H learn of דף לו of חולין.
Some of the topics we will learn about include:

הכשר
Food items are susceptible to טומאה only after they touch certain liquids.

דם שחיטה מכשיר
Whether blood from slaughtering an animal is considered a מכשיר לקבל טומאה to be משקה?

ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף
אינה לשחיטה אלא בסוף
Whether the entire act of slaughter is considered שחיטה or only the last part?

אין דבריו של אחד במקום שנים
If two opinions agree to a certain ruling, even for different reasons, they are considered a majority opinion relative to a third, dissenting opinion.

חיבת הקודש
An item's special status as קודש renders it susceptible to טומאה even if it never touched liquids.
Additionally,
משויא להו אוכל
Non-food items of קודש, like עצים ולבונה, are treated like food items and can become טמא.

The Gemara inquires whether
מונין בו ראשון ושני
או אין מונין בו ראשון ושני
Whether it transmits טומאה further or not?

A

◆
הכשר

◆
דם שחיטה מכשיר

◆
אינה לשחיטה אלא בסוף

◆
ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף

◆
אין דבריו של אחד במקום שנים

◆
חיבת הקודש

◆
מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני

1 So, let's review...

In the previous Daf the Gemara discussed דם מכשיר Whether blood is considered one of those fluids that render food that it touches susceptible to טומאה; And the Gemara elaborated as follows: דם חללים מכשיר דכתיב ודם חללים ישתה The blood of animals that were killed is מכשיר, because it is considered a משקה, because the Pasuk refers to it with the term ישתה, drinking.

דם המת אינו מכשיר The blood of an animal that died on its own is not מכשיר, because it is not considered a משקה, because it is not included in the Pasuk of דם חללים.

Whether דם שחיטה מכשיר מחלוקת תנא קמא ורבי אסי interprets this issue to be the דף ל"ג in the Mishnah on שמעון The blood from slaughtering an animal is מכשיר, because it IS considered a משקה, because it IS included in דם חללים.

While רבי שמעון holds דם שחיטה אינו מכשיר The blood from slaughtering an animal is NOT מכשיר, because it is NOT considered a משקה, because it is NOT included in דם חללים.

1

דם מכשיר

Whether blood is considered one of those fluids that render food that it touches susceptible to טומאה

The Gemara elaborated

דם המת אינו מכשיר

The blood of an animal that died on its own is not מכשיר, because it is not considered a משקה, because it is not included in the Pasuk of דם חללים

דם חללים מכשיר

דכתיב ודם חללים ישתה The blood of animals that were killed is מכשיר, because it is considered a משקה, because the Pasuk refers to it with ישתה

דם שחיטה מכשיר

רבי אסי מחלוקת תנא קמא ורבי שמעון דף ל"ג in the Mishnah on

רבי שמעון **דם שחיטה אינו מכשיר**

The blood from slaughtering an animal is NOT מכשיר, because it's NOT considered a משקה, because it's NOT included in דם חללים

תנא קמא **דם שחיטה מכשיר**

The blood from slaughtering an animal is מכשיר, because it IS considered a משקה, because it IS included in דם חללים

2 The Gemara now cites a related ברייתא:
 השוחט והתיז דם על הדלעת
 של תרומה
 If someone slaughtered and some of the blood sprayed
 onto a nearby gourd of תרומה, which is obviously detached
 from the ground;
 רבי אומר הוכשר
 ר' חייא אומר תולין
 רבי holds that the gourd became susceptible to טומאה,
 while ר' חייא says תולין, meaning there is some doubt. The
 Gemara will soon elaborate on his ruling.

Now, ר' אושיעא, ר' commented
 מאחר שרבי אומר הוכשר
 ור' חייא אומר תולין
 אנו על מי נסמוך
 Whom shall we rely on in this מחלוקת?
 באו ונסמוך על דברי רבי שמעון
 שהיה רבי שמעון אומר
 שחיטה מכשרת ולא דם
 Let us rely on רבי שמעון, רבי, who holds that
 and whose opinion supports ר' חייא.

Now, רבי obviously holds
 דם שחיטה מכשר
 However, as to the opinion of ר' חייא, it seems that ר' אושיעא
 is saying that ר' חייא holds like רבי שמעון that
 דם שחיטה אינו מכשר
 However, if so, ר' חייא should have simply stated
 לא הוכשר הוכשר אומר
 that the gourd did not become susceptible to טומאה? Why
 did he say תולין?

2 The Gemara now cites a related ברייתא:
 השוחט והתיז דם על הדלעת
 של תרומה
 If someone slaughtered
 and some of the blood sprayed
 onto a nearby gourd of תרומה

רבי אומר הוכשר
 ר' חייא אומר תולין

ר' commented

מאחר שרבי אומר הוכשר
 ור' חייא אומר תולין
 אנו על מי נסמוך

Whom shall we rely on in this מחלוקת?

באו ונסמוך על דברי רבי שמעון
 שהיה רבי שמעון אומר
 שחיטה מכשרת ולא דם

Let us rely on רבי שמעון,
 who holds that דם שחיטה אינו מכשר,
 and whose opinion supports ר' חייא

?

ר' should have simply stated
 לא הוכשר
 Why did he say תולין?

3 Therefore, the Gemara cites two explanations for the מחלוקת:

1.
 פפא explains:
 הכל מודים
 היכא דאיתיה לדם מתחלה ועד סוף
 כולי עלמא לא פליגי
 דמכשיר
 Both רבי ור' חייא hold
 דם שחיטה מכשיר
 And, if the דם שחיטה remains on the gourd for the entire
 time of the שחיטה, it certainly was הוכשר.

Rather,
 כי פליגי
 בנתקנת הדם בין סימן לסימן
 The מחלוקת is only where the דם שחיטה was wiped off the
 gourd in between the slaughter of the two סימנים; as
 follows:
 רבי סבר
 הוכשר
 Because,
 ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף
 והאי דם שחיטה הוא
 The entire act of slaughter is considered שחיטה, and so
 even the blood of the first סימן is considered שחיטה, and
 it is מכשיר.
 While
 רבי חייא סבר
 תולין
 Because,
 אינה לשחיטה אלא בסוף
 והאי דם מכה הוא
 Only the final part of the slaughter is considered the
 שחיטה.
 Therefore, the blood from the first סימן was not yet
 considered שחיטה at the beginning of the שחיטה when it
 was on the gourd. Rather, at that point, it was considered
 blood of a wound, which is not מכשיר.

3 The Gemara cites two explanations
 for the מחלוקת:

1

פפא explains

הכל מודים
היכא דאיתיה לדם
מתחלה ועד סוף
כולי עלמא לא פליגי
דמכשיר

Both hold דם שחיטה מכשיר
 And, if the דם שחיטה remains on the gourd
 for the entire time of the שחיטה,
 it certainly was הוכשר

כי פליגי

בנתקנת הדם בין סימן לסימן

The מחלוקת is only where
 the דם שחיטה was wiped off the gourd
 in between the slaughter of the two סימנים

ר' חייא אומר
תולין

Because,

אינה לשחיטה
אלא בסוף
והאי דם מכה הוא
 Only the final part
 of the slaughter
 is considered the שחיטה.

Therefore,
 the blood from the first סימן
 was not yet שחיטה
 at the beginning of the שחיטה
 when it was on the gourd.

Rather, at that point,
 it was blood of a wound,
 which is not מכשיר

רבי אומר
הוכשר

Because,

ישנה לשחיטה
מתחלה ועד סוף
והאי דם שחיטה הוא
 The entire act
 of slaughter
 is considered שחיטה,

and so
 even the blood
 of the first סימן
 is considered שחיטה,
 and it is מכשיר

4 According to this explanation, when תולין ר' חייא said ר' חייא, he meant

תולין הדבר עד גמר שחיטה

We wait with our decision until the שחיטה is complete;

אי איתיה לדם בסוף שחיטה

מכשיר

ואי לא

לא מכשיר

If there still is blood on the gourd when the שחיטה is completed, the gourd is הוכשר, because even the blood from the first סימן is now considered שחיטה and is מכשיר;

But if it was wiped off and is no longer there when the שחיטה is completed, it is not הוכשר, because the blood from the first סימן was not considered שחיטה in the beginning of the שחיטה.

According to this explanation of the מחלוקת רבי ור' חייא the words of אושיעא ר' are understood as follows:

באו ונסמוך על דברי רבי שמעון

We bring the opinion of רבי שמעון in support of ר' חייא, because in this case of

בנתקנה אשוו להדדי

מר לא מכשיר

ומר לא מכשיר

They both agree the blood is not מכשיר, albeit for different reasons.

רבי שמעון, because,

דם שחיטה אינו מכשיר at all;

And ר' חייא, because,

אינה לשחיטה אלא בסוף

והאי דם מכה הוא

And therefore,

הוה ליה רבי חד

ואין דבריו של אחד במקום שנים

In this particular case, רבי is in the minority opinion.

4 According to this when תולין ר' חייא said ר' חייא, he meant

תולין הדבר עד גמר שחיטה

ואי לא
לא מכשיר

But if it was wiped off and is no longer there when the שחיטה is completed, it is not הוכשר, because the blood from the first סימן was not considered שחיטה in the beginning of the שחיטה.

אי איתיה לדם בסוף
שחיטה מכשיר

If there still is blood on the gourd when the שחיטה is completed, the gourd is הוכשר, because even the blood from the first סימן is now considered שחיטה and is מכשיר;

According to this explanation the words of אושיעא ר' are understood as follows

באו ונסמוך על דברי רבי שמעון

We bring the opinion of רבי שמעון in support of ר' חייא

because in this case of

בנתקנה אשוו להדדי

מר לא מכשיר ומר לא מכשיר

They both agree the blood is not מכשיר,

albeit for different reasons

ר' חייא, because,

אינה לשחיטה אלא בסוף
והאי דם מכה הוא

And therefore,

הוה ליה רבי חד
ואין דבריו של אחד
במקום שנים

In this particular case,
רבי is in the minority opinion

רבי שמעון, because,

דם שחיטה
אינו מכשיר
at all

5

2.
 2. offers a second explanation of the Machlokes:
 כי פליגי
 בנתקנה הדם בין סימן לסימן
 And the מחלוקת is as follows:
 רבי סבר
 הוכשר
 Because, רבי is certain that
 ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף
 והאי דם שחיטה הוא
 However,
 רבי חייא סבר
 תולין
 Because,
 נתקנה לר' חייא
 ספוקי מספקא ליה
 אי ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף
 או אינה לשחיטה אלא בסוף
 ר' חייא is unsure whether the entire slaughter is considered
 the שחיטה or only the end of the slaughter, and he is
 therefore unsure whether הוכשר, whether this gourd
 became susceptible to טומאה.
 Therefore, if this gourd touches a טומאה, it is only ספק
 טמא, it is doubtful whether it became טמא. And in such a
 case;
 תולין
 לא אוכלין ולא שורפין
 We may not eat it, because it might be טמא;
 Nor may we burn it, because it might be טהורה.

According to this explanation of the מחלוקת רבי ור' חייא the
 words of ר' אושיעא are understood as follows:
 באו ונסמוך על דברי רבי שמעון
 We bring the opinion of רבי שמעון in support of ר' חייא,
 because in this case of
 בנתקנה
 לענין שריפה מיהו שוו להדדי
 מר לא שרפיה
 ומר לא שרפיה
 They both agree that we do not burn the food, albeit for
 different reasons:
 דם שחיטה אינו מכשיר, ודאי טהור, since רבי שמעון
 at all;
 And ר' חייא, because it is only ספק טמא, as explained
 earlier.
 Therefore,
 הוה ליה רבי חד
 ואין דבריו של אחד במקום שנים
 In this particular case, רבי is the minority opinion.
 =====

5

2

*2 offers a second explanation
 of the Machlokes*

כי פליגי בנתקנה הדם בין סימן לסימן

ר' חייא אומר

תולין

Because,

נתקנה לר' חייא
 ספוקי מספקא ליה
 אי ישנה לשחיטה
 מתחלה ועד סוף
 או אינה לשחיטה
 אלא בסוף

And in such a case;

תולין

לא אוכלין ולא שורפין

רבי אומר

הוכשר

Because,

רבי is certain that
 ישנה לשחיטה
 מתחלה ועד סוף
 והאי דם שחיטה הוא

*According to this explanation
 the words of ר' אושיעא are understood as follows:*

באו ונסמוך על דברי רבי שמעון

We bring the opinion of רבי שמעון
 in support of ר' חייא,
 because in this case of

בנתקנה

לענין שריפה מיהו שוו להדדי
 מר לא שרפיה ומר לא שרפיה

*They both agree that we do not burn the food,
 albeit for different reasons:*

ר' חייא, because

ספק טמא,
 Therefore,
 הוה ליה רבי חד
 ואין דבריו של אחד
 במקום שנים

רבי אומר, because

ודאי טהור,
 since
 דם שחיטה אינו מכשיר
 at all

6 The Gemara proceeds with the following inquiry:
 צריד של מנחות
 מונין בו ראשון ושני
 או אין מונין בו ראשון ושני
 A dry part of the מנחה, which did not mix with the oil, is still susceptible to טומאה, because of חיבת הקודש
 Its special status as קודש renders it susceptible to טומאה even if it never touched liquids.

However, the Gemara inquires whether it transmits טומאה further or not?

The Gemara, at first, seeks to prove from Pesukim, our Mishnah, and a Braisa that מונין בו ראשון ושני
 It does transmit טומאה further;

However, the Gemara makes the following distinction:
 Indeed, מדרבנן,
 מונין בו ראשון ושני
 Because, עשאוהו כהכשר מים מדרבנן
 מדרבנן, we treat חיבת הקודש like regular הכשר from liquids.

However, the above Sheilah is whether מדאורייתא
 מונין בו ראשון ושני
 או אין מונין בו ראשון ושני

And as the Gemara explains the relevance of this Sheilah:
 If the קדשים is טמא מדאורייתא,
 שורפין
 It is burned.
 But if it is only מדרבנן,
 תולין
 It may not be eaten, but it may not be burned, either.

Ultimately, the Gemara concludes;
 תיקו
 This question remains unresolved.

6 *The Gemara proceeds...*

**צריד של מנחות
 מונין בו ראשון ושני
 או אין מונין בו ראשון ושני**
*A dry part of the מנחה, which did not mix with the oil, is still susceptible to טומאה because of חיבת הקודש
 Its special status as קודש renders it susceptible to טומאה even if it never touched liquids*

*The Gemara inquires whether it transmits טומאה further or not?
 However, the Gemara makes the following distinction:*

<p>Indeed מדרבנן מונין בו ראשון ושני Because, עשאוהו כהכשר מים מדרבנן מדרבנן, we treat חיבת הקודש like regular הכשר from liquids</p>	<p>However, the above Sheilah is whether מדאורייתא מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני</p>
--	---

The relevance of this Sheilah:

<p>If the קדשים is טמא מדאורייתא, שורפין It is burned</p>	<p>But if it is only מדרבנן, תולין It may not be eaten, but it may not be burned, either</p>
--	---

תיקו

7 As part of this discussion, the Gemara teaches several Halachos:

1.
 חיבת הקדש דאורייתא
 This Halachah that קדשים is susceptible to טומאה even if it never touched liquids is effective מן התורה.
 And, the source is from the following Pasuk:
 והבשר אשר יגע אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל באש ישרף
 והבשר כל טהור יאכל בשר
 The second והבשר is superfluous;
 From which we expound,
 לרבות עצים ולבונה
 Wood and לבונה of הקדש also become טמא.
 Now, we might ask:
 עצים ולבונה בני אכילה ניהו?
 Wood and לבונה are not food items, and ordinarily cannot become טמא?
 Therefore, we must conclude
 חיבת הקדש מכשרא להו
 ומשוויא להו אוכל
 Their status as קודש, renders them susceptible to טומאה;
 and they are treated like food items, in that they can become טמא.
 Similarly,
 חבת הקדש מכשרתה
 The special status of קודש renders all קדשים susceptible to טומאה, even if they did not touch liquids.

7 *As part of this discussion...*

The Gemara teaches several Halachos:

1

חיבת הקדש דאורייתא

This Halachah that קדשים is susceptible to טומאה even if it never touched liquids is effective מן התורה

The source is from:

**והבשר אשר יגע אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל באש ישרף
 והבשר כל טהור יאכל בשר**

*The second והבשר is superfluous;
 From which we expound,
 לרבות עצים ולבונה*

Wood and לבונה of הקדש also become טמא

Now, we might ask:

עצים ולבונה בני אכילה ניהו?
 Wood and לבונה are not food items,
 and ordinarily cannot become טמא?

Therefore, we must conclude

**חיבת הקדש מכשרא להו
 ומשוויא להו אוכל**

Their status as קודש,
 renders them susceptible to טומאה;
 and they are treated like food items,
 in that they can become טמא.

Similarly,

חבת הקדש מכשרתה

The special status of קודש
 renders all קדשים susceptible to טומאה,
 even if they did not touch liquids.

- 8 2. דם קדשים אינו מכשיר
 The blood of קרבנות does not render food susceptible to טומאה, because the Pasuk of דם states;
 לא תאכלנו
 על הארץ תשפכנו כמים
 From which we expound,
 דם הנשפך כמים מכשיר
 שאינו נשפך כמים אינו מכשיר
 And דם קדשים may not be spilled like water. Rather, it must be collected for הדם זריקת הדם.
3. משקי בית מטבחים
 לא דיין שהן דכן
 אלא שאין מכשירין
 Liquids in the המקדש בית, such as the water used to wash the parts of the קרבנות, do not render food susceptible to טומאה.
 This is a תקנת חכמים,
 שלא להרבות טומאה
 The minimize the possibility of קדשים becoming טמא.

- 8 2
- דם קדשים אינו מכשיר**
 The blood of קרבנות does not render food susceptible to טומאה
 because the Pasuk of דם states;
לא תאכלנו
עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֵנוּ כַּמֵּיִם
 From which we expound,
דם הנשפך כמים מכשיר
שאינו נשפך כמים אינו מכשיר
 And דם קדשים may not be spilled like water.
 Rather, it must be collected for הדם זריקת הדם

- 3
- משקי בית מטבחים**
לא דיין שהן דכן
אלא שאין מכשירין
 Liquids in the המקדש בית,
 such as the water used to wash the parts of the קרבנות,
 do not render food susceptible to טומאה
 This is a תקנת חכמים,
שלא להרבות טומאה
 The minimize the possibility
 of קדשים becoming טמא